

264

Wet van 22 mei 1991 tot verlenging van de in de Algemene wet inzake rijksbelastingen vervatte termijn van navordering voor vermogens- en inkomensbestanddelen in het buitenland

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de in de Algemene wet inzake rijksbelastingen vervatte termijn voor navordering tot twaalf jaren te verlengen voor gevallen waarin te weinig belasting is geheven over een bestanddeel van het voorwerp van enige belasting dat in het buitenland wordt gehouden of is opgekomen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

De Algemene wet inzake rijksbelastingen (Stb. 1959, 301)¹ wordt gewijzigd als volgt.

A.1. In **artikel 16**, tweede lid, vervalt onderdeel d en wordt de puntkomma aan het slot van onderdeel c vervangen door een punt.

A.2. In het derde lid wordt «de termijn van vijf jaren» vervangen door: de navorderingstermijn.

A.3. Onder vernummering van het vierde lid tot vijfde lid wordt na het derde lid ingevoegd:

4. Indien te weinig belasting is geheven over een bestanddeel van het voorwerp van enige belasting dat in het buitenland wordt gehouden of is opgekomen, vervalt, in afwijking in zoverre van het derde lid, eerste volzin, de bevoegdheid tot navorderen door verloop van twaalf jaren na het tijdstip waarop de belastingschuld is ontstaan.

B. In **artikel 36** wordt «artikel 16, derde lid, en artikel 20, derde lid» vervangen door: artikel 16, derde en vierde lid, en artikel 20, vierde lid.

Artikel II

In **artikel 66**, eerste lid, van de Successiewet 1956 (Stb. 1984, 546)² wordt «De in artikel 11, derde lid, en artikel 16, derde lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen vermelde termijnen van drie onderscheidenlijk vijf jaren voor het vervallen van de bevoegdheid tot het vaststellen van een aanslag of van een navorderingsaanslag» vervangen

door: De in artikel 11, derde lid, en artikel 16, derde en vierde lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen vermelde termijnen van onderscheidenlijk drie, vijf en twaalf jaren voor het vervallen van de bevoegdheid tot het vaststellen van een aanslag of van een navorderingsaanslag.

Artikel III

Artikel 16, tweede lid, onderdeel d, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, zoals dit luidt voor inwerkingtreding van deze wet, blijft van toepassing voor de heffing van de inkomstenbelasting over de jaren 1974 tot en met 1984.

Artikel IV

Artikel I, onderdeel A.3, blijft buiten toepassing voor gevallen waarin, op het tijdstip onmiddellijk voorafgaande aan de inwerkingtreding van deze wet, de bevoegdheid tot het vaststellen van een navorderingsaanslag is vervallen.

Artikel V

Deze wet treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad, waarin zij wordt geplaatst.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 22 mei 1991

Beatrix

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort

Uitgegeven de zesde juni 1991

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

¹ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 maart 1991, Stb. 95

² Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 22 mei 1991, Stb. 263

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Kamerstukken II, 1989/90, 21 423

Hand. II, 1990/91, blz. 687-695

Kamerstukken I, 1990/91, 21 423 (42, 42a, 42b, 42c)

Hand. I, 1990/91, zie de vergadering van 21 mei 1991